

det almindelige Pristfald medfører, for saa tror jeg alligevel, vi fik draget Diskussionen ned paa en mere rationel Basis.

Piper: Til den højtærede Landbrugsminister maa jeg sige — Ministeren var vist ikke til Stede, da jeg talte om Trollesminde og Faurholm —, at jeg ikke ankede over, at den elektriske Installation var opført som Anlægsudgift. Nej, jeg sagde netop, at den elektriske Installation eller Ledningsinstallationen i det hele kunde neppe andrage saa store Beløb som to Gange 16 000 Kr., saa en hel Del af Beløbet maatte sikkert medgaa til Maskinerne, som ogsaa omtales i Bevillingen. Det er disse, jeg ikke finder det rigtigt at opføre som Anlægsudgifter. Den højtærede Landbrugsminister mente, at hvis vi to i Fællesskab havde købt disse Gaarde og skulde drive dem, maatte vi have baaret os ad akkurat som det Udvalg, der har været nedsat. Ja, det Tilfælde kunde nu ikke let indtræffe, fordi jeg i alt Fald ikke vilde have meldt mig som Parthaver i den Forretning at overtage et Par omtrent nøgne Gaarde paa et Tidspunkt, da Besætning og Inventar var i Højkonjunktur. Det er det, Staten har gjort, og det har naturligvis medført, at man i Begyndelsen drev Gaardene uden Besætning, og nu kommer alle de Udgifter, der følger med at bringe Gaardene i en anden Drift. Det var meget klogt og rigtigt, at den højtærede Landbrugsminister, som jo i øvrigt ikke har noget Ansvar for, at Staten overhovedet har overtaget disse Gaarde, søgte at slaa fast, at man ikke maatte vente Overskud af Gaardene, men den højtærede Minister mente jo, at de som Forsøgsobjekter, ogsaa til Maskinforsøg og Fodringsforsøg, vilde have Værdi, og at man maatte se bort fra Udgifterne. Jeg tror nu, at de Forsøg, som Landbruget trænger til at faa gjort, kan gøres paa en billigere Maade end ved, at Staten driver saa store Ejendomme, som det her er Tilfældet, for det vil sikkert altid blive en betydelig Udgiftspost paa Finansloven, og saadanne synes jeg ikke, vi har Trang til at opretholde i disse Tider.

Jeg skal dernæst takke den højtærede Finansminister for de Bemærkninger, den højtærede Minister henvendte til mig.

Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) vil jeg sige, at jeg ikke har talt om, at jeg vilde stille Ændringsforslag til Finanslovsforslaget. Naar dette ikke sker, er det derfor ikke et Brud paa Forudsætningerne. Nej, jeg paatalte kun disse Anmærkninger, som jeg finder kunde blive uheldige, hvis man fortsatte i Længden, thi

selv om jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Folketinget skal have den aldeles overvejende Indflydelse paa Finanslovens Indhold, maa jeg dog hævde i god Overensstemmelse med, hvad der utallige Gange er blevet hævdet i dette høje Ting, bl. a. af den nu afdøde mangeaarige Formand for Finansudvalget Jørgen Pedersen, at Landstinget har en Nej-Ret, som ikke kan tilsidesættes, og det har da sin Betydning, at den hævdes og opretholdes for paa kommende Tilfælde, lige saa vel som Landstinget har Ret til at opretholde Finanslovens Renhed.

Brandes: Landstingets Interesse for Finansloven kunde vistnok belyses ved det Antal Medlemmer, som her er til Stede. Stor Betydning synes Finanslovbehandlingen ikke at have for det høje Landsting, siden Tallet af Medlemmer, der ønsker at overvære første Behandling, efterhaanden er blevet indskrænket saaledes, at det snart kun er Ordførerne, der er tilbage i Salen. I og for sig er det klart, at Finansloven skal vedtages i Landstinget, og deri ligger Landstingets hele Indflydelse i Virkeligheden.

Jeg har først en Bemærkning at gøre til den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Minister kan dog ikke tænke sig, at jeg, efter at have været Finansminister i en Del Aar og Medlem af Rigsdagen i mange, mange flere, ikke skulde være opmærksom paa, at der paa de militære Budgetter ogsaa findes civile Bevillinger. Saa længe jeg kan huske, har man ganske rolig regnet disse med, naar man skulde afgøre, hvor meget der udgaves til de militære Budgetter. Man har ikke hver Gang præcist og pertentligt draget de civile Bevillinger fra, man har altid taget Budgetterne under eet. For Resten lagde jeg til de Beløb, som dér findes, de Beløb, som ellers maa komme til Udbetaling, og jeg er ganske overbevist om, at til militære Øjemed vil der næste Finansaar komme en Udbetaling paa henimod 60 Mill. Kr. Nu faar vi se af Statsregnskabet, om det ikke skulde passe.

Til den højtærede Finansminister skal jeg kun sige, at naar han overfor mine Bemærkninger om det i Nationalbanken optagne Laan paa Præferenceaktier udtalte, at dette var noget, han ved Forhandlingerne i September Maaned gjorde opmærksom paa vilde finde Sted, saa ved jeg ikke af, at denne Sag nogen Sinde er kommet til Forhandling i Landstinget, heller ikke i Landstingets Finansudvalg, som jeg dog hører skal have en vis Betydning. Hvis Finansministeren har nævnt det i Folketingets